

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 96.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901759664/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

den Gang Nu skulde der helst lidt Fut paa' en!»

»Ja, vi kan tage fat i Morgen for min Skyld. — Og naar Ane vil med, saa kan jo de mindste Børn komme over til vores!» —

Tidlig næste Morgen drog den lille Skare ud, væbnede med skarpslebne Redskaber. Hver af Mændene kørte en Trillebør, Ane bar en Kurv med Pandekager og Mellemmader, og et Par Smaadrenge, der næppe havde faaet Sønnen af Øjnene, trippede ved Siden, mens Lærkerne, hvor Toget skred frem, svang sig syngende fra Tuer og Risbuske.

Det flade, lynggroede Klitland gik jævnt over i den vidtstrakte Mose mod Nordøst, hvor Udsynet lukkedes langt borte i Himmelbrynet af Tørveskruernes utallige, sorte Smaakegler, bag hvilke de rødmende Skyer lyste af Løfter og Forjættelser.

Som Solen steg højere og højere, kastede Mændene Halsklæde og Vest,

og Spaden skar sig gennem, den glatte, fedtede Mosejord, mens Børnene læssede paa og læssede af de Tørv, som Ane trillede fra Graven til Udlægningspladsen.

Og som Lag paa Lag bænkedes op, og Søren mærkede Kræfterne strømme gennem sin unge Krop, nikkede han og sagde som for sig selv: »Det stejle, Jens Nørgaard! — Nej, det skal du ikke være Mand for at ta' af Søren Brande!»